

Den startede f.eks. i 1988, da der blev brugt giftgas mod kurderne i Halabджа. Der var en demonstration hernede på Christiansborg Slotsplads. Jeg deltog i den. Jeg så ikke statsministeren dernede. Jeg så heller ikke udenrigsministeren. Jamen det var selvfølgelig, fordi de var optaget herinde, ikke? Venstre og De Konservative var optaget herinde af at vedtage harmdirrende fordømmelser af Saddam Hussein. Nej, det var de ikke. De var optaget af at lukke øjnene for, at Danmark producerede våben til Saddam Hussein, f.eks. på Helsingør Skibsværft. I den regering, hvor statsministeren var skatteminister, blev der i begyndelsen af 1980'erne produceret krigsskibe til Saddam Hussein. Det var vi jo nogle der delte løbesedler ud om og protesterede imod og forsøgte at organisere faglige møder imod, demonstrationer, strejker, fordi vi sagde, at Saddam Hussein ikke skulle have krigsskibe fra Danmark.

Desværre fik vi ikke meget hjælp fra Venstre, desværre fik vi ikke meget hjælp fra Det Konservative Folkeparti, for de var optaget af andre ting på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Vi hører hr. Søren Søndergaard sige, at hr. Søren Søndergaard er tilfreds med, at Saddam Hussein er væk i dag. Vi har nu et styre i Irak uden en diktator. Vi har nu et folk, hvor 70 pct. mener, at de har det godt eller endnu bedre, end de havde før. Vil hr. Søren Søndergaard så ikke medgive mig, at den modstand, hr. Søren Søndergaard repræsenterer, ikke længere har noget formål?

Vi skal se fremad. Vi har fjernet en despot fra Irak. Vi har forbedret det irakiske folks levestandard, og vi skal gøre det endnu bedre, når nu irakerne får deres eget styre her fra sommer. Vil hr. Søren Søndergaard ikke medgive mig, at den desperate modstand mod, at folk får det bedre, efterhånden lyder lidt hul, og at der rent faktisk er sket forbedringer?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, at hr. Søren Gade forlod emnet om, hvem det var, der interesserede sig for irakerne gennem de mange år, hvor Saddam Hussein var diktator. Det synes jeg godt vi kunne have diskuteret lidt mere. Og hvis der er andre fra Venstre eller De Konservative eller Dansk Folkeparti, der vil stille spørgsmål om det, så synes jeg, vi skal gå i detaljer med det. Så kan vi også tage ci-

tater frem og sådan noget. Jeg synes, det var en spændende diskussion.

Men i forhold til det andet vil jeg bare gøre en ting fuldstændig klart: Denne her diskussion handler om, hvilke forpligtelser en regering har over for Folketinget. Det er det, den handler om.

Jeg er fuldstændig ligeglad med, hvor rigtig den beslutning var, hvis man har givet Folketinget oplysninger, som man vidste var ukorrekte. Det skal man ikke gøre. Og det er jo også derfor, at en af konklusionerne, vi ønsker at få ud af det her, er at få en uvildig undersøgelse af: Hvad vidste man? Hvad var baggrunden? Hvis ikke der har været nogen problemer i det, der har været baggrunden, ikke har været nogen problemer i, at man holdt noget skjult over for Folketinget, hvad er så problemet i, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti stemmer for det? Så får vi den uvildige undersøgelse. Fint, ingen problemer.

Eller det skal måske gå ligesom med Condoleeza Rice, hvor det først er, når man virkelig er på spanden, at man accepterer, at den undersøgelse skal komme?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil bare sige til hr. Søren Søndergaard, at det jo er lidt synd for hr. Søren Søndergaard, at der blev taget en beslutning, som hr. Søren Søndergaard er inderligt imod, og at det nu viser sig, at det er ved at blive en rigtig succes.

Hvis hr. Søren Søndergaard havde haft tid og ikke var i Folketingssalen, da der var Irakhøring, så havde hr. Søren Søndergaard haft mulighed for at høre den irakiske udenrigsminister fortælle om, at det nye alternativ faktisk blomstrer, og at det blomstrer hos befolkningen.

Det, man så også skal lægge mærke til, er jo, at den danske befolkning også kan se, at der er et perspektiv i det her, at det egentlig krævede mod og politisk lederskab.

Det, jeg blot oplever gang på gang på gang, er, at hr. Søren Søndergaard ikke vil forklare, hvad alternativet var.

Hr. Søren Søndergaard og også medlemmer fra andre partier siger: Jamen hvad er det for et alternativ, der blev til Saddam Hussein, er det godt? Ja, det er meget, meget bedre, og det er alt, alt for tidligt at komme med en bedømmelse af, om det bliver godt eller ikke godt i forhold til det, der skal opbygges.

Men forklar nu os alle sammen: Hvad var det for et alternativ, der var så indlysende?